

MINURSO – en vakthund för illegal ockupation?

Polisarios representant Ahmed Boukhari talar till FN:s avkoloniseringsutskott vid generalförsamlingens 69:e möte i New York 10 oktober:

Herr ordförande,

Jag vänder mig till detta viktiga utskott å Polisario Fronts vägnar, den legitima representanten för Västsaharas folk. Västsahara är fortfarande den sista kolonin i Afrika och fortfarande ockuperat av Marocko sedan fyrtio år tillbaka. Detta är ett tydligt uppdrag för det internationella samfundet, som om och om igen har slagit fast det västsahariska folkets rätt till självbestämmande och självständighet. Denna uppgift har dragit ut på tiden allt för länge och det är dags att den får ett slut.

Den senaste händelseutvecklingen öppnar för nya möjligheter. För det första har Afrikanska Unionen utsett Mozambiques förre president Mr Chissano till särskilt sändebud för Västsahara. Det visar vår kontinents legitima intressen att ger nytt liv åt det historiska samarbetet med FN i Västsaharas avkoloniseringsprocess.

För det andra förklarade FN:s generalsekreterare i sin rapport till säkerhetsrådet i april 2014 att han i april 2015 kommer att göra en slutgiltig utvärdering av fredsprocessen, som för närvarande blockeras av Marocko, så att säkerhetsrådet tar på sig sitt fulla ansvar.

För att uppnå det, tillkännagav han att hans personliga sändebud, ambassadör Ross, skulle resa till området varje månad. Ambassadör Ross bad i maj, juni och september parterna om samverkan för att detta uppdrag skulle bli möjligt. Han fick ett positivt svar från Polisario men har ännu inte kunnat åka till området vid tre tillfällen, på grund av att Marocko, under täckmantel av ma-

növrer och förhållningstaktik, har bestämt sig för att inte samarbeta och på så sätt förhindrat FN:s fortsatta försök till medling.

Av samma obstruktionsskäl har Marocko öppet fördömt att Afrikanska Unionen har utsett president Chissano och har inte heller tillåtit den nye särskilde representanten och chefen för MINURSO att resa till Västsahara för att upprätta sitt kontor i området.

Herr ordförande,

MINURSO kom till Västsahara för 23 år sedan för att organisera en folkomröstning för självbestämmande, vilket accepterades och undertecknades av Marocko. Fakta visar nu att Marocko undan för undan och i ökande grad har förvandlat detta till ett paraply för kolonial ockupation. Avkoloniseringsringen av Västsahara ska inte missförstås eller begränsas till att en europisk kolonistör byts ut mot en afro-arabisk grannkolonistör.

Ni, och i synnerhet medlemmarna i säkerhetsrådet, borde nu klargöra om det var just detta som var syftet med MINURSO. Ska MINURSO helt enkelt vara en vakthund för en illegal ockupation och blunda för den storskaliga stölden av våra råvaror? Ska MINURSO strunta i de fortsatta kränkningarna av mänskliga rättigheter? Det senaste offret är en politisk fånge, Hassana Elwali, som dog för mindre än en vecka sedan därför att han nekades vård när han satt fängslad i den ockuperade staden Dakhlas fängelse.

Det västsahariska folket, som har satt sin tilltro till FN i så många år, förtjänar och behöver den upplysningen. Efter mer än 40 år är tystnad och tålmod, om den påtvingade orättvisan mot det västsahariska folket till vilket MINURSO har blivit ett medel utan ansvar, inte längre ett övertygande alternativ.

Tack så mycket.

2005, 30 år efter invasionen, trotsade västsaharier demonstrationsförbudet. Massor greps och Svarta fångelset i El Aaiún var överfullt. Bild: Anonym